

ІВАШКЕВИЧ Яків Іванович (12. 09. 1926, с. Пальчик, нині Катериноп. р-ну Черкас. обл. — 04. 06. 2014, там само) — поет. Премія ім. О. Гірника (2005). Учасник 2-ї

світової війни. Бойові нагороди. Орден «За мужність» (1999). Закін. Черкас. пед. інститут (1952). Учителював 1952–90. Мешкав у рідному селі. Друкувався у альманахах «Дніпрові зорі» (Чк., 1957), «Плуг» (Звенигородка, 2002, № 1), колект. зб. «Мрія кличе» (Чк., 1961). Автор зб. «Вічносте моя» (К., 1998), «Іскрою викрешусь» (2002), «На перехресті доріг», «На крилах мужності і любові: Вибрані твори» (обидві — 2006; усі — Черкаси). У його творчості — любов до батьківщини, земляків, школи. Писав також для дітей.

Рекомендована література

1. Іванченко М. Калинові обрії поета // Катериноп. вісн. 2001, 12 верес.;
2. Латанський В. Солдат вижив // ЛУ. 2002, 8 трав.;
3. Його ж. Воїн, поет, педагог // КСв. 2006, 15 верес.

С. В. Латанський

Бібліографічний опис:

Івашкевич Яків Іванович / С. В. Латанський // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-13581>. – Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).